

HVAD GJORDE DE KRISTNE, DA JESUS DØDE OG DOMMEDAG UDEBLEV?

For følgerne af Jesus fra Nazareth kom det som et chok, at han skulle dø og forlade dem. Ifølge beretningerne i Det Nye Testamente forsøgte han at forberede dem på sin død, og lovede dem samtidig, at hans død ikke ville blive enden.

Ifølge Matthæusevangeliet skete følgende:

*Efter sabbatten, da solen var ved at stå op søndag morgen den første dag i ugen, tog Maria Magdalene og den anden Maria ud for at se til graven. Pludselig kom der et kraftigt jordskælv, og en af Guds engle steg ned fra himlen, gik hen og rullede stenen væk fra graven og satte sig på den. Englen glimtede som lyn, og dens tøj var hvidt som sne. Vagterne rystede af skræk og faldt om på jorden, som om de var døde. Så sagde englen til kvinderne: »I skal ikke være bange. Jeg ved, I leder efter Jesus, der lige er blevet henrettet på korset. Han er ikke her. Han er stået op fra de døde, som han sagde, han ville. Kom og se, hvor han har ligget. Og skynd jer så hen til hans disciple, og sig til dem, at han er stået op fra de døde og er gået i forvejen til Galilæa, hvor I skal møde ham. Nu har jeg sagt det, der skal siges.«
Kvinderne skyndte sig afsted. De var fulde af både frygt og glæde og løb hen for at fortælle det hele til disciplene. (Matthæusevangeliet 28,1-8 - Bibelen 2020)*

MISSIONSBEFALINGEN

Og Matthæusevangeliet fortsætter med at fortæller, hvordan kvinderne på vej tilbage for at fortælle disciplene, hvad de har set, møder Jesus. Han giver dem en besked med til disciplene: De skal møde ham på et bjerg i Galilæa.

*De 11 disciple tog afsted til et bjerg i Galilæa, hvor Jesus havde sagt, at de skulle mødes. Da de så ham, faldt de på knæ, men nogle af dem tvivlede på, om det var ham. Jesus gik hen til dem og sagde: "Jeg har fået al magt i himlen og på jorden. Derfor skal I rejse ud til alle verdens folk og få dem til at følge mig. I skal døbe dem, så de tilhører vores Far i himlen, Sønnen og Helligånden, og I skal lære dem at gøre alt det, jeg har sagt. Jeg lover, at jeg er hos jer, så længe verden er til."
(Matthæusevangeliet 28,16-20 - Bibelen 2020)*

Dette kaldes missionsbefalingen.

Ifølge Det Nye Testamente blev Jesus hos disciplene i 40 dage, hvor han forberedte dem på den tid, der ville komme. På dagen man i dag kalder Kristi himmelfartsdag forlod han disciplene og steg til himmels.

PAULUS

Tiden efter, Jesus havde forladt disciplene, beskrives blandt andet i apostlen Paulus' breve. Brevene er skrevet til forskellige menigheder, som Paulus grundlagde rundt omkring i Middelhavsområdet. Han var nemlig stor fortaler for, at dem der ikke var jøder, også kunne være kristne.

Det vigtige var, mente Paulus, at folk troede på, at Jesus var messias. Paulus ændrede på den måde kristendommen, så gik den fra at være en jødisk sekt til at være et trosfællesskab for alle.

DOMMEDAG

I Paulus' brev kan man læse, hvordan Paulus svarer på menighedernes spørgsmål om tiden, der skal komme, når Jesus vender tilbage. De første kristne forventede nemlig, at Jesus ville vende tilbage kort tid efter sin himmelfart. Og når han gjorde, ville han frelse dem, der troede på ham.

Alle mennesker skal dø ligesom Adam, men takket være Kristus kan de også få livet igen. Det vil ske i en bestemt rækkefølge: Først stod Kristus op fra de døde, og når han kommer tilbage, så vil alle, der tilhører ham, også stå op. Kristus vil tilintetgøre alle universets magter og myndigheder. Så kommer verdens afslutning, hvor Kristus vil give herredømmet over verden til Gud, vores far. Indtil Kristus har lagt alle fjender for sine fødder, skal han selv regere. Den sidste fjende han vil tilintetgøre, er døden. (1. Korintherbrev 15,20-26 - Bibelen 2020)

De første kristne forventede at verden, sådan som de kendte den, ville gå under, når Jesus vendte tilbage. Det ville ikke ske med vold og eksplosioner, men man forventede, at Jesus ville dømme alle. Både de levende og de døde. Nogle ville blive frelst og andre blive fortabt. Derfor kaldes den dag for dommedag.

Paulus forklarede de kristne menigheder, han skrev til, at dommedagen var nødvendig. Den verden de levede i var nemlig ond. Her var der lidelse, sorg og fattigdom. Men efter dommedag vil alting forandre sig. De, der før var fattige, skulle ikke længere mangle noget. Og de, der før var ulykkelige, skulle være glade.

Jeg siger det, som det er. Verden nærmer sig sin afslutning, og resten af tiden skal dem, der er gift, have det, som om de ikke var gift. Dem der græder, skal have det, som om de ikke var kede af det. Dem, der er glade, skal have det, som om de ikke var glade. Dem, der køber ind, skal have det, som om de ikke får noget med hjem, og dem, der tager del i verden, skal have det, som om verden ikke angår dem. Den verden, vi kender, er nemlig ved at forsvinde. (1. Korintherbrev 7,29-31 - Bibelen 2020)

Paulus skriver ikke i sine breve, hvornår Jesus kommer tilbage. I stedet træder han lidt vande og lover, at Jesus nok skal komme, når folk begyndte at undre sig over, at der ikke sket noget ift. dommedag.

I sine breve lykkedes det Paulus at vende skuffelsen over, at Jesus ikke kom hurtigt tilbage. I stedet skabte han en glædelig forventning hos de kristne om, at det nok skulle ske engang i fremtiden.

Sankt Paulus skriver sine breve, Valentin de Boulogne, ca. 1620, Museum of Fine Arts, Houston